

ГОСПОДАРСЬКИЙ СУД
ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ
РІШЕННЯ

23.04.15р.

Справа № 904/1463/15

За позовом Товариства з обмеженою відповідальністю "ПОДІЯ ІСТЕЙТ",
м. Дніпропетровськ
до Фізичної особи-підприємця Іванова Ірина Павлівна, м. Дніпропетровськ
про стягнення 100 000,00 грн.

Суддя Кеся Н.Б.

При секретарі судового засідання Хавіна О.С.

Представники:

Від Позивача: представник Шевцова Н.С., довіреність № б/н від 13.02.2015р.

Від Відповідача: представник не з'явився

СУТЬ СПОРУ:

Товариство з обмеженою відповідальністю "ПОДІЯ ІСТЕЙТ" (далі-Позивач) звернулось з позовом до Фізичної особи-підприємця Іванова Ірина Павлівна (далі-Відповідач), в якому просить господарський суд стягнути з Відповідача на свою користь суму передплати за договором постачання сировини з деревини №15/09/14 від 15.09.2014 р. у розмірі 100000,00 грн., судові витрати покласти на Відповідача.

Позовні вимоги обґрунтовані тим, що 15.09.2014 року Позивач перерахував грошові кошти у розмірі 100000,00 грн. за платіжним дорученням №13 на рахунок Відповідача в оплату сировини з деревини. Однак, після отримання оплати Відповідач товар не поставив. У зв'язку з цим Позивач просить повернути йому попередню оплату за товар в розмірі 100000,00 грн.

В підтвердження обґрунтованості позовних вимог Позивач надав до позову:

- докази оплати судового збору;
- докази направлення позовної заяви з додатками Відповідачу;
- копію договору № 15/09/14 від 15.09.14р.;
- копію рахунку-фактури № 000017 від 15.09.14р.;
- копію платіжного доручення № 13 від 15.09.14р.;
- копію банківської виписки за 15.09.14р.;
- копію претензії № 12 від 12.11.14р.;
- копію вимоги № 13/п від 04.12.14р.;
- копію чеку від 13.11.14р. з описом вкладення;
- копію чеку від 05.12.14р. з описом вкладення;
- копію довіреності представника.

11.03.2015р. Позивач подав заяву про зміну предмету позову від 10.03.2015р., в якій просить стягнути з Відповідача на його користь 100000,00 грн. - основного боргу; 772,60 грн. - 3% річних; 8400,00 грн. - інфляційних втрат; 9400,00 грн. - пені, 4000,00 грн. - збитків на юридичну допомогу, судові витрати покласти на Відповідача.

До заяви про зміну предмету позову Позивач подав:

- докази направлення заяви про зміну предмету позову Відповідачу;

*5*3623384*1*0*

- докази оплати судового збору;
- копію договору на здійснення юридичних послуг;
- копію довіреності представника.

Зазначена заява про зміну предмету позову прийнята до розгляду судом на підставі ст. 22 ГПК України.

Відповідач в судові засідання, призначені на 16.03.2015 року, 01.04.2015 року та 23.04.2015 року не з'явився, про дату та час слухання справи повідомлявся належним чином, про що свідчать поштові повідомлення про вручення ухвал суду (а.с. 37,39). Згідно з реєстром №43 поштових відправлень господарського суду Дніпропетровської області від 02.04.2015р. (а.с. 40) та витягом з офіційного сайту Українського державного підприємства поштового зв'язку "Укрпошта" щодо відстеження пересилання поштових відправлень судова повістка з ухвалою суду отримана Відповідачем (а.с.41), що вважається належним доказом виконання господарським судом обов'язку щодо повідомлення учасників судового процесу про вчинення цим судом певних процесуальних дій.

У зв'язку з тим, що судом вжито достатніх заходів для сповіщення Відповідача про слухання справи, Відповідачу було надано достатньо часу для подання доказів, наявні у справі матеріали є достатніми для вирішення спору, строк розгляду справи закінчується 24.04.2015р. суд вважає за можливе розглянути справу за відсутністю представника Відповідача.

В судовому засіданні 23.04.2015р. оголошено вступну та резолютивну частини судового рішення в порядку ст. 85 ГПК України.

Розглянувши матеріали справи та враховуючи пояснення представника Позивача, дослідивши наявні в матеріалах справи докази, господарський суд –

ВСТАНОВИВ:

Між Товариством з обмеженою відповідальністю "ПОДІЯ ІСТЕЙТ" (далі-Замовник) та Фізичною особою-підприємцем Івановою Іриною Павлівною (далі-Постачальник) 15.09.2014р. був укладений договір постачання сировини з деревини №15/09/14 (далі-Договір), відповідно до умов якого Постачальник зобов'язався заготовити та доставити сировину з деревини, а Замовник прийняти та оплатити наступні матеріали: сировину з деревини в кількості 500 складометрів (п. 1.1 Договору).

Згідно з п. 3.1 Договору відповідно з протоколом розгляду та оцінки котирувальних заявок вартість 1 складометрів сировини з деревини складає 200 грн., загальна вартість сировини з деревини складає 100000,00 грн.

Порядок відвантаження сировини передбачений розділом 4 Договору. Пунктом 4.2 Договору встановлено, що поставка сировини на склад Позивача здійснюється на склад №1 за адресою: м.Дніпропетровськ, вул.Набережна Заводська, 82 та на склад №2 за адресою: м.Дніпропетровськ, с.Північне, вул. Липова, 12 а.

Відповідно до п. 5.1 Договору розрахунок за сировину з деревини, що поставляється здійснюється на умовах попередньої оплати, шляхом безготівкового переказу грошових коштів на рахунок Відповідача.

Так, 15 вересня 2014 року Відповідач виставив для оплати рахунок-фактуру №000017 (а.с. 11), в якому зазначений товар - сировина з деревини у кількості 500,000 складометрів за ціною 200,00 грн. без ПДВ, на загальну суму 100000,00 грн. з ПВД. Одержувачем та платником товару зазначено Позивача.

Зазначений рахунок-фактура №000017 від 15.09.14р. було оплачено Позивачем у сумі 100000,00 грн., що підтверджується платіжним дорученням №13 від 15.09.14р. (а.с. 12).

Відповідач свої зобов'язання щодо відвантаження на адресу Позивача замовленої та оплаченої продукції не здійснив, внаслідок чого, Позивач на адресу Відповідача направив претензію вих.№12 від 12.11.2014р. (а.с. 14) з вимогою здійснити поставку сировини.

04.12.2014 року Позивач направив на адресу Відповідача вимогу вих.№12/п про повернення коштів або поставку товару, яка останнім була залишена без відповіді та

5*3623384*1*0*

задоволення.

У випадку невиконання Постачальником передбачених Договором зобов'язань по строкам поставки сировини з деревини він несе матеріальну відповідальність у вигляді пені, розмір якої складає 0,1% вартості не поставленої в строк (недоставленої) сировини з деревини за кожний день прострочки (п. 6.1 Договору).

Згідно з розрахунком Позивача (а.с. 22) сума пені складає 9400,00 грн., яка нарахована за період з 12.12.14р. по 16.03.15р.

На підставі ч. 2 ст. 625 ЦК України Позивач нарахував Відповідачу суму 772,60 грн. 3% річних за період з 12.12.14р. по 16.03.15р. та 8400,00 грн. втрат від інфляції за період січень-лютий 2015 року.

Під час розгляду справи Відповідач заперечень та доказів проти позову не надав.

Зважаючи на встановлені обставини, суд задовольняє позов частково з таких підстав.

Відповідно до ч.1 статті 11 ЦК України цивільні права та обов'язки виникають із дій, що передбачені актами цивільного законодавства, а також із дій осіб, що не передбачені цими актами, але за аналогією породжують права та обов'язки.

Матеріалами справи доводиться наявність між Товариством з обмеженою відповідальністю "ПОДІЯ ІСТЕЙТ" та Фізичною особою-підприємцем Івановою Іриною Павлівною відносин поставки.

Правовідносини з поставки регулюється статтями 264-271 ГК України.

Так, відповідно до ст.265 ГК України за договором поставки одна сторона - постачальник зобов'язується передати (поставити) у зумовлені строки (строк) другій стороні - покупцеві товар (товари), а покупець зобов'язується прийняти вказаний товар (товари) і сплатити за нього певну грошову суму. До відносин поставки, не врегульованих цим Кодексом, застосовуються відповідні положення Цивільного кодексу України про договір купівлі-продажу.

Частиною 2 статті 693 ЦК України передбачено, якщо продавець, який одержав суму попередньої оплати, не передав товар у встановлений строк, покупець має право вимагати передання оплаченого товару або повернення суми попередньої оплати.

Статтю 611 ЦК України встановлено, що у разі порушення зобов'язання настають правові наслідки, встановлені договором або законом, зокрема:

- 1) припинення зобов'язання внаслідок односторонньої відмови від зобов'язання, якщо це встановлено договором або законом, або розірвання договору;
- 2) зміна умов зобов'язання;
- 3) сплата неустойки;
- 4) відшкодування збитків та моральної шкоди.

На підставі ст. 625 ЦК України боржник, який прострочив виконання грошового зобов'язання, на вимогу кредитора зобов'язаний сплатити суму боргу з урахуванням встановленого індексу інфляції за весь час прострочення, а також три проценти річних від простроченої суми, якщо інший розмір процентів не встановлений договором або законом.

Пунктом 5.2 постанови Пленуму ВГСУ від 17.12.2013р. № 14 "Про деякі питання практики застосування законодавства про відповідальність за порушення грошових зобов'язань" надані наступні роз'яснення: обов'язок боржника сплатити суму боргу з урахуванням індексу інфляції та процентів річних не виникає у випадках повернення коштів особі, яка відмовилася від прийняття зобов'язання за договором (стаття 612 ЦК України), повернення сум авансу та завдатку, повернення коштів у разі припинення зобов'язання (в тому числі шляхом розірвання договору) за згодою сторін або визнання його недійсним, відшкодування збитків та шкоди, повернення безпідставно отриманих коштів (стаття 1212 ЦК України), оскільки відповідні дії вчиняються сторонами не на виконання взятих на себе грошових зобов'язань, а з інших підстав.

Враховуючи викладене, суд зазначає, що Позивач заявив вимоги про фактичне повернення йому авансу, тобто про застосування до Відповідача наслідків невиконання ним зобов'язання з поставки товару. Отже, у справі відсутні правові підстави для стягнення 3% річних та інфляційних на суму передоплати, оскільки умовою їх нарахувань має бути наявність взятого Відповідачем на себе за договором грошового зобов'язання. Проте, умови

5*3623384*1*0*

договору постачання сировини з деревини від 15.09.2014р. №15/09/14 таких зобов'язань Відповідача не містять.

У зв'язку з викладеним в частині позовних вимог про стягнення 3% річних на суму 772,60 грн. та інфляційних втрат на суму 8400,00 грн. суд відмовляє.

В частині позовних вимог про стягнення збитків на юридичну допомогу на суму 4000,00грн. суд відмовляє з огляду на наступне.

В силу статті 22 ЦК України особа, якій завдано збитків у результаті порушення її цивільного права, має право на їх відшкодування.

Збитками є:

- 1) втрати, яких особа зазнала у зв'язку зі знищенням або пошкодженням речі, а також витрати, які особа зробила або мусить зробити для відновлення свого порушеного права (реальні збитки);
- 2) доходи, які особа могла б реально одержати за звичайних обставин, якби її право не було порушене (упущена вигода).

Збитки відшкодовуються у повному обсязі, якщо договором або законом не передбачено відшкодування у меншому або більшому розмірі.

Якщо особа, яка порушила право, одержала у зв'язку з цим доходи, то розмір упущеної вигоди, що має відшкодовуватися особі, право якої порушено, не може бути меншим від доходів, одержаних особою, яка порушила право.

На вимогу особи, якій завдано шкоди, та відповідно до обставин справи майнова шкода може бути відшкодована і в інший спосіб, зокрема, шкода, завдана майну, може відшкодовуватися в натурі (передання речі того ж роду та тієї ж якості, полагодження пошкодженої речі тощо).

Статтями 224, 225 ГК України встановлено, що учасник господарських відносин, який порушив господарське зобов'язання або установлені вимоги щодо здійснення господарської діяльності, повинен відшкодувати завдані цим збитки суб'єкту, права або законні інтереси якого порушено. Під збитками розуміються витрати, зроблені управненою стороною, втрата або пошкодження її майна, а також не одержані нею доходи, які управнена сторона одержала б у разі належного виконання зобов'язання або додержання правил здійснення господарської діяльності другою стороною.

До складу збитків, що підлягають відшкодуванню особою, яка допустила господарське правопорушення, включаються:

вартість втраченого, пошкодженого або знищеного майна, визначена відповідно до вимог законодавства;

додаткові витрати (штрафні санкції, сплачені іншим суб'єктам, вартість додаткових робіт, додатково витрачених матеріалів тощо), понесені стороною, яка зазнала збитків внаслідок порушення зобов'язання другою стороною;

неодержаний прибуток (втрачена вигода), на який сторона, яка зазнала збитків, мала право розраховувати у разі належного виконання зобов'язання другою стороною;

матеріальна компенсація моральної шкоди у випадках, передбачених законом.

Положеннями статті 44 ГПК України встановлено, що судові витрати складаються з судового збору, сум, що підлягають сплаті за проведення судової експертизи, призначеної господарським судом, витрат, пов'язаних з оглядом та дослідженням речових доказів у місці їх знаходження, оплати послуг перекладача, адвоката та інших витрат, пов'язаних з розглядом справи.

З наведених норм чинного законодавства слідує те, що витрати Позивача, які пов'язані з наданням йому юридичних послуг при подачі даного позову, що розглядається, можуть бути компенсовані за рахунок Відповідача лише у випадку надання цих послуг безпосередньо адвокатом. За матеріалами справи саме адвокатські послуги не надавалися. Визначення цих витрат як збитків суд визнає необґрунтованим, оскільки такі витрати не є збитками в розумінні ст.22 ЦК України та ст.ст.224, 225 ГК України.

Отже, в задоволенні позовних вимог про стягнення збитків на суму 4000,00грн. слід відмовити.

В силу положень ст. 16 ЦК України та ст. 20 ГК України держава забезпечує захист

*5*3623384*1*0*

прав і законних інтересів суб'єктів господарювання та споживачів, зокрема, шляхом присудження до виконання обов'язку в натурі, стягнення збитків та застосування штрафних санкцій.

На підставі викладеного, суд доходить висновку, що оскільки матеріалами справи доводиться факт невиконання Відповідачем зобов'язання з поставки продукції за договором та не повернення передоплати за вимогою Позивача, позовні вимоги про стягнення суми передоплати у розмірі 100000,0грн. та пені за прострочення поставки на суму 9400,00 грн. - є обгрунтованими і підлягають задоволенню.

За результатами розгляду справи судові витрати у справі покладаються на сторін пропорційно розміру задоволених позовних вимог в порядку ст. 49 ГПК України.

Керуючись ст.ст. 4, 32-34, 36, 43, 44, 49, 75, 82-85, 111-28, 116-117 ГПК України, господарський суд -

ВИРІШИВ:

Позов задовольнити частково.

Стягнути з Фізичної особи-підприємця Іванової Ірини Павлівни (49000, м.Дніпропетровськ, пр. Свободи, 89-А, корпус 1, кв. 410, ідентифікаційний номер 3099511667) на користь Товариства з обмеженою відповідальністю "ПОДІЯ ІСТЕЙТ" (49000, м.Дніпропетровськ, вул. Паторжинського, буд. 25, кв. 5 в, код ЄДРПОУ 38360281) борг на суму 100000,00грн., пеню на суму 9400,00 грн. та 2187,73 грн. судового збору.

В частині позовних вимог про стягнення 3% річних в розмірі 772,60 грн., інфляційних втрат в розмірі 8400,00 грн. та збитків на юридичну допомогу у сумі 4000,00 грн. відмовити.

Видати наказ після набрання судовим рішенням законної сили.

Рішення суду набирає законної сили після закінчення десятиденного строку з дня підписання його повного тексту і може бути оскаржено протягом цього строку до Дніпропетровського апеляційного господарського суду.

Суддя

Н.Б. Кеся

Повне рішення складено-28.04.15р.

*В офіс згідно
Наказ судді*

Н.Б. Кеся

